

'God is het stralende middelpunt en we zien ernaar uit voor altijd bij Hem te zijn'

Schriftlezing Lukas 15: 1-10 (NBV)

Lieve gemeente,

Opnieuw denken we na over het thema: “Geschapen voor de eeuwigheid”.

Wij zijn geschapen om te leven in een boeiende, directe en nabije relatie met God, op de meest spannende, heerlijke en heilige plek van het universum, genaamd de hemel.

Ik kreeg een vraag na de preek van vorige week: Het lijkt alsof in deze preek de aarde niet zo belangrijk is, terwijl er toch een nieuwe hemel en nieuwe aarde komt.

Laat ik meteen deze vraag beantwoorden: Natuurlijk is deze aarde belangrijk, want God heeft hem gemaakt. Maar met de zondeval heeft God zich van de aarde teruggetrokken in de hemel en communiceert Hij via de Heilige Geest met de mensen op deze aarde en is Hij in zijn zoon Jezus een nieuw project begonnen op deze aarde, genaamd ‘het Koninkrijk van God’. Dat werkt Hij uit via de kerk, dus ook via onze gemeente, de SGA.

En zoals qua politiek de ogen gericht zijn op Den Haag en niet op Kootwijkerbroek of Zuidland, zó zijn onze ogen gericht op de hemel:

- dáár gebeurt het

- dáár worden de genadebudgetten vastgesteld en uitgedeeld in overvloedige mate

- dáár gaat de wetgeving en handhaving van uit.

Wij denken veelal wel dat het om de aarde gaat, maar dat komt door onze hoogmoed.

Psalm 123 toont ons een heerlijke, afhankelijke houding:

Naar U, HEER, sla ik mijn ogen op

Naar u die in de hemel troont

Zoals de ogen van de slaaf

De hand van zijn heer volgen

En de ogen van de slavin

De hand van haar meesteres

Zó volgen onze ogen

De HEER, onze God.

En we zien uit naar de dag dat hemel en aarde weer één zullen zijn. God bij ons mensen zal wonen. Johannes ziet in een visioen, beschreven in Openbaring 21, de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, uit de hemel neerdalen

Dus: We zitten op deze aarde, maar kijken op en uit naar de hemel, naar onze genadige en heerlijke God, die bezig is alles nieuw te maken.

Vanmorgen concentreren we ons op God als het stralende middelpunt. We zien er naar uit voor altijd bij Hem te zijn, zo zeggen we Paulus na in 1 Tessalonicenzen 4 en zo willen we dat beleven.

En wie dat niet beleeft, die begrijpt toch nog niet goed, dat we geschapen zijn voor de eeuwigheid, hoe kostbaar en krachtig het geluk van deze God voor ons kwetsbare en zwakke mensen is, hoezeer dit besef ons stimuleert mens-Gods op deze aarde te zijn.

We kijken dan mee naar wat een arts, Lukas, ons schrijft in zijn boeken. Lukas was een Griek, die later in zijn leven tot bekering kwam en vol van Jezus werd. Jezus is de volmaakte Zoon van God en de barmhartige Heiland der wereld.

Hij beschrijft allerlei situaties met vrouwen, mannen, kinderen en ouderen, armen en rijken, en vaak komt het woord blijdschap en vreugde in zijn boeken voor. Van Lukas is waarschijnlijk de term 'Evangelie' afkomstig voor het verslag van Gods Zoon, Jezus. Dit boeiende verhaal heet 'Evangelie', de goede of blijde boodschap.

Heeft hij dat zelf bedacht? Was hij op zoek naar een pakkende term?

Och, die pakkende termen dekken veelal de lading niet en worden na kortere of langere tijd vervangen. Het Evangelie héét geen blijde boodschap, maar ís dat, belichaamt het.

En in het stuk uit hoofdstuk 15 krijgen we daarvan het geheim te horen.

Dit hoofdstuk gaat over de zorg van God om wat verloren is, om mensen die verloren zijn.

Hij zag wie ze waren. Verdwaalde schapen, die een herder nodig hebben om ze thuis bij God te brengen; verloren munten, waarop de beeltenis van God staat, die gevonden munten worden waardevol; ongehoorzame zonen die hun erfenis er door jaagden en weer tot de Vader, de hemelse Vader, geroepen worden.

God ziet ons probleem. Schapen dwalen van nature en hebben leiding nodig. Wij hebben leiding nodig. De vrouw was slordig met de munt. Wij gaan slordig met elkaar om. De zoon was eigenzinnig en de Vader laat hem door schade en schande wijs worden, om te ontdekken hoe heerlijk het is thuis te komen.

God ziet dan hoe we zullen worden.

* De schapen worden teruggebracht en er is blijdschap in brede kring.

* De munt wordt gevonden en dat bezorgt feest bij burens en vrienden.

* De zoon wordt liefdevol omsloten in de armen van Vader, die besluit feest te gaan vieren.

We worden meegenomen in de verhalen.

We worden onderdeel van het verhaal.

We gaan er zelf in figureren om te ontdekken hoe werkelijk reëel het is, t.a.v. onszelf en t.a.v. God. Bij dat laatste wil ik nader stilstaan, nl.:

Hoe blij en gelukkig God is als mensen, verloren mensen, gevonden worden, als verloren zonen en dochters thuis komen.

Kijk eens met me mee naar Lukas 15: 10.

De NBV vertaalt deze tekst met: Er heerst vreugde onder de engelen van God over één zondaar, die tot inkeer komt.

In de hemel komen geregeld berichten binnen van deze aarde. Ik stel me dan de avond van een landelijke verkiezing voor ogen, waar de berichten over uitslagen binnenkomen. Daar wordt op gereageerd, emotioneel en geëngageerd en om reacties gevraagd.

In de hemel komen berichten binnen over mensen, verloren mensen, die gevonden worden, zondige mensen, die zich bekeren tot God en daar wordt op gereageerd, vol vreugde, intens betrokken. En door wie ?

Lukas schrijft: Er heerst vreugde onder de engelen; letterlijk staat er: er is vreugde voor de engelen, 'voor het aangezicht' van de engelen. En voor wie staan de engelen ?

En als we dat verbinden met de hemelse troongezichten uit Openbaring: God op de troon, omringd door engelen, dan wordt duidelijk wie die vreugde uitstraalt: Onze God !

De engelen zien God en Jezus, die zeggen:

Weer een wonder ! Een nieuwe mens ! Een reine ! Heerlijk !

En dat maakt zo'n vreugde los. Vreugde voor het aangezicht van de engelen, die daar door aangestoken worden

Niet dat God zo'n bericht nodig heeft om vol vreugde te zijn. God is vol vreugde van zichzelf uit. En dat niet alleen. God is van zichzelf vol geluk, of zalig.

In 1 Tim. 1: 11 wordt gesproken over 'het Evangelie van de gelukkige God'.

Het is lieve mensen goed nieuws, dat God bijzonder gelukkig is. Bij die God mogen we zijn.

Natuurlijk wordt er meer van God gezegd. Ook hoe God is als Hij een levenlang genegeerd wordt of ontkend.

Vanmorgen wil ik jullie God, de Vader van onze Heer Jezus Christus, tekenen als het stralende middelpunt van gelukkige mensen in de hemel, lichtvoetige engelen. God, onze God, die zijn vreugde niet onder de stoelen en banken van de hemel steekt, maar dat uit.

Een God die het grote geluk, het harten en levens vullenden geluk, niet voor zichzelf houdt, maar dit uitdeelt met de bedoeling dat zondaren zalig worden, verloren zonen en dochters thuis komen, de bedoeling: de draad van het leven vinden, die loopt naar de hemel.

Er zijn mensen die een ander idee bij God hebben, ik heb even geen zin om dat te gaan omschrijven. Vorige week heb ik dat samen genomen in het woord 'saaie': een saaie God, een saaie hemel. Ik aarzel niet om te zeggen, dat dit een verkeerd beeld, een verkeerd denkbeeld, een afgodsbeeld is. De achterliggende gedachte is, dat het leven zonder de zonde niet interessant zou zijn.

Nu, dat komt uit de koker van de duivel. Neem nu als voorbeeld relaties. Ik las een tijdje geleden een boek, waar met harde feiten werd aangetoond dat een levenslange, monogame relatie van één man met één vrouw, de meest fysieke en mentale bevrediging oplevert, de meeste geborgenheid en onderlinge verbondenheid in het gezin geeft en de meeste inzet voor de buurt, mensen aan de onderkant van de maatschappij en vrijwilligerswerk.

Om ons heen horen we echter door de media, films en reclame de duivel lispelen: Vreemdgaan is veel leuker en de bevrediging is ver te zoeken. Kinderen zijn kind-van-de-rekening en de maatschappij moet allerlei gevallen gaten opvullen. Laat je niets wijsmaken !

In de bijbel wordt de grondwet van het huwelijk uit Genesis 2: 'Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich hechten aan zijn vrouw en die twee zullen één lichaam zijn', betrokken op de eeuwigheid met Jezus Christus: dit mysterie is groot – Paulus betreft het in Efeziërs 5: 32 op Christus en de kerk.

Is dit mysterie het verlaten van vader en moeder? Nee, dat is een pijnlijk proces van loslaten.

Is dit mysterie het hechten van de man aan zijn vrouw? Nee, dat heeft te maken met onderlinge zorg, opoffering en exclusiviteit: Een duidelijke keuze maken.

Dus: heeft dit mysterie te maken met het één lichaam zijn met een geluksgevoel.

Daarbij is duidelijk dat we niet als man of vrouw samen zullen zijn of samen leven, zo zegt de Heer Jezus, in Mat. 22: 30: Bij de opstanding (d.i. als Jezus terugkomt) trouwen de mensen niet en worden ze niet uitgehuwelijkt, ze zijn dan als engelen in de hemel.

Het heeft ermee te maken dat seks niet allereerst iets is wat we doen, maar wat we zijn; het één lichaam zijn wijst vooruit naar de hemelse gelukzaligheid. Wie door geloof in Jezus Christus Gods kind is geworden zal bij God glorie ervaren, wat ver uitgaat boven sexuele gevoelens, of voor wie dit niet heeft ervaren boven niet-sexuele gevoelens van geluk. Wat hier op aarde maar 'even' is en verbonden met 'doen', zullen we bij de heilige en gelukzalige God altijd ervaren en zijn; we hebben dan geen geluk, maar we zijn dat.

Mensen die een glimp van de hemel hebben gezien, zoals Paulus, waar we vorige week bij stilstonden, of ook anderen die vergelijkbare ervaringen hadden, die hadden op dat moment maar één wens: laat me hier mogen blijven !

Maar ze moesten terug. Voor een bepaalde tijd... maar met een sterk hemelverlangen.

Wat is dit een geheim !

Betrokken op Christus en de gemeente. Wij worden erbij betrokken !

Lieve mensen, laat dit je leven, je denken, je zijn doortrekken, bezielen, vervullen met geluk, met zaligheid. In volstekte heiligheid. God kan niet met zonde van doen hebben. De engelen zingen: "Heilig, heilig, heilig", Hem toe die zit op de troon.

Het Evangelie is: we zijn heilig en gelukkig door Jezus Christus, door geloof in Hem.

Lof zij het Lam, die onze zonden op zich nam, wiens bloed ons heeft geheiligd.

Wat geeft dit een vreugde. Hoeveel mensen komen er wereldwijd tot bekering. Wat een vreugde in de hemel.

Ook via onze aardse afdeling van de hemel, de SGA komen ze tot bekering.

Wat heerlijk om te mogen delen in deze hemelse vreugde.

Aardse hemelse vreugde, een voorproef van hemelse vreugde bij onze vreugdevolle, zalige God.

Amen.